

२०७२ भाद्र २६ शनिवार १२-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे— आफूमाथि आफैले कृपा गर्नु छ, पढाइमा उन्नति गर, कुनै पनि विकर्म गरेर आफ्नो रजिस्टर खराब नगर”

प्रश्नः— यस उच्च पढाइमा पास हुनको लागि मुख्य शिक्षा कुनचाहिँ मिल्छ ? त्यसको लागि कुन कुरामा विशेष अटेन्शन हुनुपर्छ ?

उत्तरः— यस पढाइमा पास हुनको लागि आँखा धेरै पवित्र हुनुपर्छ, किनकि यी आँखाले नै धोका दिन्छन्, यिनै विकारी बन्द्धन्। शरीरलाई देखाले नै कर्मेन्द्रियहरूमा चञ्चलता आउँछ त्यसैले आँखा कहिल्यै पनि विकारी नबनोस्, पवित्र बन्नको लागि भाइ-बहिनी भएर रहनु छ, यादको यात्रामा पूरा-पूरा ध्यान देऊ।

गीतः— धीरज धर मनुवा.....

ओम् शान्ति । कसले भन्यो ? बेहदको बाबाले बेहदका बच्चाहरूलाई भन्नुभयो । जसरी कोही मनुष्य बिमारी हुन्छ भने उसलाई धैर्यता दिइन्छ— धैर्य राख्नुहोस्, तपाईंका सबै दुःख दूर हुन्छन् । उसलाई खुशीमा लैजानको लागि धैर्यता दिइन्छ । अब त्यो त हो हदको कुरा । यो हो बेहदको कुरा, उहाँका कति बच्चा छन् । सबैलाई दुःखबाट छुटाउनु छ । यो पनि तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । तिमीले भुल्नु हुँदैन । बाबा आउनुभएको छ सबैको सद्गति गर्न । सबैको सद्गति दाता हुनुहुन्छ, यसको मतलब सबै दुर्गतिमा छन् । सारा दुनियाँका मनुष्यमात्र, त्यसमा पनि खास गरी भारत भनिन्छ । खास तिमी सुखधाममा जान्दछौ । बाँकी सबै शान्तिधाममा जान्दछन् । बुद्धिमा आउँछ— वास्तवमा हामी सुखधाममा थियौं तब अरु धर्मका शान्तिधाममा थिए । बाबा आउनुभएको थियो, दुनियाँलाई सुखधाम बनाउनुभएको थियो । विज्ञापन पनि यसरी नै गर्नुपर्छ । सम्भाउनु छ— हरेक ५ हजार वर्षपछि निराकार शिवबाबा आउनुहुन्छ । उहाँ सबैको पिता हुनुहुन्छ । बाँकी सबै भाइ-भाइ हुन् । भाइहरूले नै पुरुषार्थ गर्द्धन् पिताबाट वर्सा लिने । यस्तो त होइन पिताले पुरुषार्थ गर्द्धन् । सबै पिता हुने हो भने वर्सा कोबाट लिने ? के भाइबाट ? यो त हुन सक्दैन । अहिले तिमी सम्भन्धौ— यो त धेरै सजिलो कुरा छ । सत्ययुमा एकै देवी-देवता धर्म हुन्छ । बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा जान्दछन् । विश्वको इतिहास-भूगोल रिपिट भनिन्छ । त्यसैले अवश्य एउटै इतिहास-भूगोल हुनुपर्छ जुन रिपिट भइरहन्छ । कलियुगपछि फेरि सत्ययुग हुन्छ । दुवैका बीजमा फेरि संगमयुग पनि अवश्य हुन्छ । यसलाई भनिन्छ, सुप्रिम, पुरुषोत्तम कल्याणकारी युग । अहिले तिमो बुद्धिको ताला खुलेको छ त्यसैले सम्भन्धौ यो त धेरै सहज कुरा हो । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ । पुरानो वृक्षमा अवश्य धेरै पात हुन्छन् । नयाँ वृक्षमा थोरै पात हुन्छन् । त्यो हो सतोप्रधान दुनियाँ, यसलाई तमोप्रधान भनिन्छ । तिमो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बुद्धिको ताला खुलेको छ किनकि सबैले यथार्थसँग बाबालाई याद गर्दैनन् । त्यसैले धारणा पनि हुँदैन । बाबा त पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ, तर तकदिरमा छैन । ड्रामा अनुसार जसले राम्रोसँग पद्धन् पढाउँछन्, बाबाको सहयोगी बन्द्धन्, हर हालतमा उच्च पद उनीहरूले नै पाउँछन् । स्कूलमा विद्यार्थीहरूले पनि सम्भन्धन्— म कति अंकले पास हुन्छु । तीव्रवेगीले जोडसँग पुरुषार्थ गर्द्धन् । ट्युसनको लागि शिक्षक राख्न— जसरी पनि पास गर्न । यहाँ पनि धेरै उन्नति गर्नु छ । आफूमाथि कृपा गर्नु छ । बाबासँग यदि कसैले सोध्यो— अहिले शरीर छुट्यो भने यस हालतमा के पद पाउँछु ? बाबा भट्ट बताउनुहुन्छ । यो त धेरै सहजै बुझनुपर्ने कुरा

२०७२ भाद्र २६ शनिवार १२-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

छ। जसरी हदको विद्यार्थीले बुझदछन्, बेहदका विद्यार्थीले पनि बुझन सक्छन्। बुद्धिद्वारा बुझन सक्छन्— मबाट घरी-घरी यो भूल हुन्छ, विकर्म हुन्छ। रजिस्टर खराब भयो भने रिजल्ट पनि त्यस्तै निस्कन्छ। हरेकले आफ्नो रजिस्टर राखोस्। हुन त ड्रामा अनुसार सबै निश्चित छ नै। स्वयं पनि सम्भन्धन्— मेरो रजिस्टर त धेरै खराब छ। बुझन सकेन भने बाबाले बताउन सक्नुहुन्छ। स्कूलमा रजिस्टर आदि सबै राखिन्छ। यसको त दुनियाँमा कसैलाई थाहा छैन। नाम छ गीता पाठशाला। वेद पाठशाला कहिल्यै भनिदैन। वेद, उपनिषद्, ग्रन्थ आदि केहीको पनि पाठशाला भनिदैन। पाठशालामा लक्ष्य-उद्देश्य हुन्छ। हामी भविश्यमा यस्तो बन्छौं। कोही वेद-शास्त्र धेरै पढ्दछन् भने उनीहरूलाई पनि टाइटल मिल्छ। कमाई पनि हुन्छ। कसै-कसैले त धेरै कमाई गर्दछन्। तर त्यो कुनै अविनाशी कमाई होइन, साथमा जाँदैन। यो सच्चा कमाई साथ जान्छ। बाँकी सबै खत्तम हुन्छ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौं हामी धेरै कमाई गरिरहेका छौं। हामी विश्वको मालिक बन्न सक्छौं। सूर्यवंशी डिनायस्टीमा तिमी बच्चाहरू तख्तमा बस्छौं। धेरै उच्च पद छ। तिमीलाई स्वप्नमा पनि थिएन— हामी पुरुषार्थ गरेर राज्य पद पाउँछौं। यसलाई राजयोग भनिन्छ। त्यो हो बेरिस्टरी योग, डाक्टरी योग। पढाइ र पढाउने याद रहन्छ। यहाँ पनि यो हो सहज याद। यादमा नै मेहनत छ। आफूलाई देही-अभिमानी सम्भनुपर्छ। आत्मामा नै संस्कार भरिन्छ। धेरै आउँछन् जसले भन्छन्, हामी त शिवबाबाको पूजा गर्थ्यौं तर किन पूजा गर्छौं? यो जान्दैनथ्यौं। शिवलाई नै बाबा भन्छन्। अरु कसैलाई बाबा भन्दैनन्। हनुमान, गणेश आदिको पूजा गर्दछन्, ब्रह्माको पूजा हुँदैन। छन त अजमेरमा मन्दिर छ। त्यहाँका थोरै ब्राह्मणहरूले पूजा गर्दछन्। बाँकी गायन आदि केही छैन। श्रीकृष्ण, लक्ष्मी-नारायणको कति गायन छ। ब्रह्माको नाम प्रख्यात छैन किनकि ब्रह्मा त यस समय काला छन्। फेरि बाबा आएर यिनलाई एडाप्ट गर्नुहुन्छ। यो पनि धेरै सहज छ। बाबाले बच्चाहरूलाई भिन्न-भिन्न प्रकारले सम्भाउनुहुन्छ। बुद्धिमा यो रहोस्— शिवबाबाले हामीलाई सुनाइरहनुभएको छ। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक, गुरु पनि हुनुहुन्छ। शिवबाबा ज्ञानको सागरले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू त्रिकालदर्शी बनेका छौं। ज्ञानको तेस्रो नेत्र तिमीलाई मिल्छ। यो पनि तिमीले जान्दछौं— आत्मा अविनाशी छ। आत्माहरूका बाबा पनि अविनाशी हुनुहुन्छ। यो पनि दुनियाँमा कसैले जान्दैन। उनीहरू त सबैले पुकार्द्धन्— बाबा हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। यस्तो भन्दैनन्— आएर विश्वको इतिहास भूगोल सुनाउनुहोस्। यो त बाबा स्वयं आएर सुनाउनुहुन्छ। पतितबाट पावन फेरि पावनबाट पतित कसरी बन्दैन्? हिस्ट्री कसरी रिपिट हुन्छ, त्यो पनि बताउनुहुन्छ। ८४ को चक्र हो। हामी पतित किन बनेका छौं फेरि पावन बनेर कहाँ जान चाहन्छौं? मनुष्य त संन्यासी आदिको पासमा गएर भन्दैन्— मनमा शान्ति कसरी हुन्छ? यस्तो भन्दैनन्— हामी सम्पूर्ण निर्विकारी पावन कसरी बन्ने? यसो भन्न लाज लाग्छ। अहिले बाबाले सम्भाउनुभएको छ— तिमी सबै भक्तहरू हौ। म हुँ भगवान्, साजन। तिमी हौ सजनी। तिमी सबैले मलाई याद गर्छौं। म यात्री धेरै सुन्दर छु। सारा दुनियाँका मनुष्यलाई सुन्दर बनाउँछु। विश्वको आश्चर्य स्वर्ग नै हुन्छ। यहाँ ७ आश्चर्य छन्। वहाँ त वन्डर अफ वर्ल्ड एउटै स्वर्ग हुन्छ। बाबा पनि एक, स्वर्ग पनि एक, जसलाई सबै मनुष्यले याद गर्दैन्। यहाँ त केही पनि आश्चर्य छैन। तिमी बच्चाहरू मनमा धैर्यता छ— अब सुखको दिन आइरहेको छ।

तिमी सम्भन्धौ— पुरानो दुनियाँको विनाश होस् तब त राजाई मिल्छ स्वर्गको । अहिले अभै राजाई स्थापना भएको छैन । हो, प्रजा बन्दै जान्छन् । बच्चाहरू आपसमा सल्लाह गर्छन्, सेवाको वृद्धि कसरी हुन सक्छ ? सबैलाई कसरी सन्देश दिने ? बाबाले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ । बाँकी सबैको विनाश गराउनुहुन्छ । यस्तो बाबालाई याद गर्नुपर्छ नि, जो बाबाले हामीलाई राजतिलकको हकदार बनाएर बाँकी सबैको विनाश गराइदिनुहुन्छ । प्राकृतिक प्रकोप पनि ड्रामामा निश्चित छ । यस विना दुनियाँको विनाश हुन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिम्रो परीक्षा धेरै नजिक छ, मृत्युलोकबाट अमरलोक ट्रान्सफरमा हुनु छ । जति राम्रोसँग पढ्छौ-पढाउँछौ, त्यति उच्च पद पाउँछौ किनकि प्रजा बनाउँछौ । पुरुषार्थ गरेर सबैको कल्याण गर्नुपर्छ । चेरिटी बिगिन्स एट होम । यो नियम हो । पहिले मित्र-सम्बन्धी, नातेदार आदि नै आउँछन् । पछि पब्लिक आउँछन् । शुरुमा भयो पनि यस्तै । बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि भयो फेरि बच्चाहरू रहनको लागि ठूलो भवन बनाइयो जसलाई ओम् निवास भनिन्थ्यो । बच्चाहरू आएर पढ्न थाले । यो सबै ड्रामामा निश्चित थियो, जो फेरि दोहोरिन्छ । यसलाई कसैले बदल्न सक्दैन । यो पढाइ कति उच्च छ । यादको यात्रा नै मुख्य हो । मुख्य आँखाले नै धेरै धोका दिन्छन् । आँखा विकारी बन्धन् तब शरीरका कर्मन्दियहरू चञ्चल हुन्छन् । कुनै राम्री बच्चीलाई देखे भने उसैमा फँस्दछन् । यस्ता केस दुनियाँमा धेरै हुन्छन् । गुरुको पनि विकारी दृष्टि हुन्छ । यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— विकारी दृष्टि बिलकुल हुनु हुँदैन । भाइ-बहिनी भएर रत्यौ भने पवित्र रहन सक्छौ । मनुष्यलाई के थाहा, उनीहरू त हाँसो गर्छन् । शास्त्रहरूमा त यी कुरा छैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान प्रायः लोप भएर जान्छ । पछि द्वापरमा यी शास्त्र आदि बनेका हुन् । अहिले बाबा मुख्य कुरा गर्नुहुन्छ— अल्फलाई याद गच्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भ । तिमी द४ को चक्र लगाएर आएका छौ । अब फेरि तिम्रो आत्मा देवता बनिरहेको छ । सानो आत्मामा द४ जन्मको अविनाशी पार्ट भरिएको छ, आश्चर्य छ नि । यस्तो वन्डर अफ वर्ल्डको कुरा बाबा नै आएर सम्भाउनुहुन्छ । कसैको द४, कसैको ५०-६० जन्मको पार्ट छ । परमपिता परमात्मालाई पनि पार्ट मिलेको छ । ड्रामा अनुसार यो अनादि अविनाशी ड्रामा हो । शुरू कहिले भयो, बन्द कहिले हुन्छ— यो भन्न सकिँदैन किनकि यो अनादि अविनाशी ड्रामा हो, यी कुरा कसैले जान्दैनन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अब परीक्षाको समय धेरै नजिक छ त्यसैले पुरुषार्थ गरेर आफ्नो र अरू सबैको कल्याण गर्नु छ, पढ्नु र पढाउनु छ, चेरिटी बेगिन्स एक होम ।
- २) देही-अभिमानी बनेर अविनाशी, सच्चा कमाई जम्मा गर्नु छ । आफ्नो रजिस्टर राख्नु छ । कुनै पनि यस्तो विकर्म नहोस् जसबाट रजिस्टर खराब होस् ।

२०७२ भाद्र २६ शनिवार १२-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

वरदानः— बाह्यमुखी चतुराइबाट मुक्त रहने बाबाको प्रिय सच्चा सौदागर भव

बापदादालाई दुनियाँको बाह्यमुखी चतुराइ मन पर्दैन । भनिन्छ— भोलाहरूका भगवान् । चतुर सुजानलाई भोला बच्चाहरू नै मनपर्छ । परमात्माको डाइरेक्टरीमा भोला बच्चाहरू नै विशेष भी.आई.पी हुन् । जसमा दुनियाँको आँखा जाँदैन— उनीहरू नै बाबासँग सौदा गरेर परमात्म-नयनको सितारा बन्छन् । भोला बच्चाहरूले नै दिलबाट भन्छन्— “मेरो बाबा”, यसै एक सेकेन्डको एक बोलद्वारा अनगिन्ती खजानाहरूको सौदा गर्ने सच्चा सौदागर बन्छन् ।

स्लोगनः— सबैको स्नेह प्राप्त गर्नु छ भने मुखद्वारा सदा मीठो बोली बोल ।

✳ शब्दार्थः— चेरिटी बेगिन्स एट होम— परिवर्तन आफैंबाट शुरू हुनुपर्छ